

Вѣстникъ „Смѣшлю“

Излази всяка Събота.

Редакцията и Администрацията са
намѣрватъ въ печатницата на в.

„Българско Знаме“ при

Издателя и Отговорника:

Ив. Дочковъ.

Единъ листъ: едно троиче.

СМѢШЛЮ.

Цѣната на „Смѣшлю“ е:
 За пъла година:
 въ южна България 2 рубли нови
 въ сѣвер. България 2½ руб. нови
 За 6 мѣсeци:
 За отсамътъ Балканъ 5 франка.
 За оттатъкъ Балканъ 6 лева
 Така и за другите Българии, които са извѣти отъ нашия синуръ.

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНЫЙ.

БЕЗЪ ЗАГЛАВИЕ:
ОТЪ СТРАХЪ?!?!?

Уррааа и Юрряя! тозъ пътъ пощенската чапта до нашъ Смѣшлю е май по-пълничка отъ всѣкий другъ пътъ съ новини! Всѣкий земалъ перо и драци! Всѣкий се оплаква, всѣкий иска да намѣри право чрѣзъ неговите царвули и калпакъ! Е, народе, и бай ви Смѣшлю се е побѣркалъ кого да расправя и да оправя най-напрѣдъ, и чии маслахати да изважда по-напрѣдъ на видѣло! Не е слѣнце да огрѣе всички, не е лѣто да стопли всички!

Па освѣнь това, и него го е страхъ като «Съвѣтникъ» да не пострада нѣщо и неговийтъ клетъ калпакъ, та посль да са прозѣва като конь на празна торба!

Маслахатъ, който ще извади тозъ пътъ на видѣло, е маслахатъ много голѣмъ, иѣ и много страшенъ и опасенъ; отъ страна той го тури на чело, иѣ безъ заглавие! Маслахатъ е за нашите резервисти. Бай ви Смѣшлю нѣма сабя, нѣма пушка, нѣма револверъ, нѣма патрони. Ако го напиши главата-ритъ или, както се казва, комендантъ на резервистъ чито новата Сливенска фабрика ще може да го побере и да го потули. Ама ще речете, че резервистъ сѫ въ състояние да го запазатъ. Ха-ха-ха! Не е тѣй! Тѣ себѣ си немогътъ да запазатъ съ оржжието си, та нашъ Дѣда Смѣшлю ли щатъ? Дисциплината е строго, работата е страшна! Както по голо

шега не бива, тѣй и съ такива въоружени хора шага не бива; зере когато за едно помрѣдване на ухото въ смотра се дава подъ арестъ 24 часа единъ резервистъ, или когато за едно окашливане или осѣкливане не на свѣщта, но на носътъ се прѣтърпѣватъ 5-6 хубави плѣници, помислете си за по настъкъ какво може да бѫде! Помислете си и пакъ си помислете! Ако на единъ отъ рождене прѣгърбавенъ резервистъ се исправя гърбицата му за 3-4 дена, ако за едно подсѣрчание се троши вратъ, ако за едно терпкане съ окото се остава безъоко помислете си вече за по-нататъкъ! . . . Нашите обучавщи резервисти като

се понадимятъ и като се попасвѣтътъ не мислятъ, че иматъ прѣдъ себе си хора честни, търговци, челядници и печелници, иѣ прости мечки доведени имъ отъ гората за да ги учатъ да играятъ на хоро. Слава Богу, по настъ нѣма *анадолски дангули*, които да не разбираятъ званието си и длѣжностите си и да не цѣнятъ честолюбиято. Нѣ да кажешъ да рѣчешъ ставашъ лошъ, да мълчишъ ставашъ *ахмакъ* и *говедо*. Не, не! пътътъ не е тойзи, по който трѣбва да се обучаватъ нашиятъ резервисти! пътътъ е: благородното и башинското обношение. Съ добро човѣкъ може да земе и калъта подъ ноктието на нашите българи! Българинъ почита, уважава и цѣни срѣщнитъ си, и е готовъ да се жъртвува цѣлъ за него, иѣ когато сѣглѣжда и той сѫщите чувства въ срѣщнитъ си! Нѣма ли това работата се обрѣща на габровска гаванка.

За тозъ пътъ ние ще се въздържимъ за повече и нѣма да докачимъ не лично, не именно досто-лѣпието на нашите *обучаци* резервисти, иѣ ако би да не земятъ и тѣ мѣрки да произмѣнятъ не само козината си като вълцитъ, иѣ и табихетъ си, то Смѣшлю ще се повърне другъ пътъ върху този въпросъ и тогава смѣхътъ му ще расплаччи мнозина! . . . Казаното за резервистъ обема въ себе си и *солдатитъ*.

Произволътъ на скакалицѣ по настъ.

Ахъ! охъ! се чуваше въ една Пулпуденска *биария*, и вмѣсто бира чашата се пълнише съ сълзи. Любопитенъ Смѣшлю да види що става и кой *ахка* и *охка*, влиза въ *биарията* и наистинѣ намира също да задоволи поглѣдътъ си! Единъ авантюристъ — скакалецъ — кѣрлешъ, който се храни като в... на тѣлото ни, и не отваря очите си отъ пусто пияниство залепва двата шамара на една личностъ, която се мѫчи да защити правото си. Това произшествие твърдѣ раздразни Смѣшлю, и наスマлко щеше да се намѣси, ако да не бѣше си спрѣмилъ, че то не е негова работа, иѣ работа на правителството ни. Както и да е, Смѣшлю се на-

дѣва, че правителството ни ще умѣе да скъси краката на такива нехрапи-майковци, които ни биятъ съ нашите камъни по нашите глави; иѣ въ сѫщото врѣме той не забрава да напомни и на нашите младежи да се не прѣдаватъ до толкова на тѣзи авантюристи-кѣрлеши и да се не сприятеляватъ до толкова, що да го имжатъ за голѣма честь да се сбираятъ съ тѣхъ; защото тѣ не сѫ друго освѣнъ извергъ изъ отечеството си, и сѫ досълѣ у насъ да минуватъ за злато и за безцѣни камъни. Съвѣршено прѣзрѣни къмъ тѣхъ, то е лѣкътъ противъ тѣхъ! Смѣшлю знае що е истеглилъ и тегли неговата глава отъ подобни твари, за туй прѣпорожчва този лѣкъ срѣщу тѣхъ. *Не питай старо, питай патило!*

Изъ Смѣшловий дневникъ.
ОБЛАСТНОТО СЪБРАНИЕ.

Разисквания:

— Въртѣ се, сука се закоњътъ за горитѣ изъ хамамътъ, най-сѣтиѣ бѣ честитъ и той да излѣзе окъпанъ. Ареопагистъ благоволихъ да се приеме както си бѣ цѣлиятъ законъ, съ едно малко измѣнение т. е. съ намаляване наказанието на чиновницитъ въ опустошеване на горитѣ.

— Въпросътъ за срока на възвѣза и той се очисти и прѣчисти тѣй: срокътъ за възвѣза противъ рѣшене издадено отъ Окрѣж. Граж. Сѫдилище е отъ тридесетъ и единъ дѣнь.

— Кадастрътъ наスマлко щеше и той да са окъпни цѣлъ цѣлиничъкъ и да си излѣзе вече изъ хамамътъ, иѣ било му писано да стои още по причина на болѣсть. Едни искатъ да се намали на 1,000, 000, а други на 4,000,000. Смѣшлю заедно съ народа желае по-слѣдната цифра.

— Да е живъ и здравъ нашътъ побратимъ «Съвѣтникъ» гдѣто крѣка и вика за тѣмницитъ и затворницитъ, защото гласътъ му се чу, и днесъ не само тѣмницитъ ще са улучшатъ, иѣ даже и състоянието на затворницитъ. Суммата за поддържане на тѣмницитъ са увѣличи тѣкмо съ 20,000 грошовца за покупуване дрѣхи на затворницитъ!!!

— Въпросът подигнатъ да се плаща само на слушателите въ Върховното Административно Съдилище, а съвѣтниците да служатъ даромъ слѣдъ дѣлги гюрултии и патартии се отхвърли. То се знае че тъй трѣба да стане, защото и Смѣшлю да е нѣйде Съвѣтникъ и той нѣма да го приеме. Тамянътъ трѣба да кади все около нашите посове. Туй си е то??!

Още много други въпроси минжъ на дневният рѣдъ, иъ като не интересуватъ нашъ Смѣшлю и той ги изоставя.

* *

Вѣстникътъ за който бѣхме извѣстили, че ще излѣзе подъ име *некръстена партия*, явлжъ станило та дѣдо попъ го прѣкъстилъ изново *Седиление*. На добъръ му часъ! дано понѣ той ни съедини миѣниятъ.

* *

Драааанъ! Дѣнини! чуйте, Пулпуденци, новийтъ глаe на новийтъ часовникъ, пристигналъ вече отъ Виенца! Той струва тамамъ *седемдесетъ* т. л. Окачването му на Сахатъ-Тепе ще стане тѣржествено. Щомъ удари той, и хамамътъ се затвори!

* *

Единъ слухъ твърдъ важенъ ходи по устата и по уши на хората, че единъ отъ депутатите хвърлилъ *кепито* си, което по измама билъ надѣнъ, и си нахлулъ пакъ *каскета*. Това ако е истина, ние сърадваме тази заблудена овца, че съ врѣме си е отворила очите и е намѣрила правитъ путь, за да не стане жертва на хищниятъ вѣлкъ.

* *

Пишатъ ни отъ единъ градъ, че тамошният инспекторъ не е посѣтилъ още нито веднажъ училищата имъ; а механикъ посѣщавалъ почти всѣкий денъ. Истина ли е, лъжа ли е, то остава за въ смѣшка на дописника, и ние съвѣтваме Г. инспектора да си глѣда длѣностъта, защото ще лъснемъ името му.

Изъ Княжеството.

Тайна кореспонденция на «Смѣшлю».

Е, бай Смѣшлю! прѣпускането, клюсканието на министри, управители и пр., . . . както и виканието и красканието на нашите консерватори съвѣшихъ се вече. Тази вечеръ въ надвечерието на 8-и Декември тѣ съ тѣпани, съ зурли, съ свирки и съ пицѣлки играятъ и подскачатъ въ клубътъ. Арфистъ или сж редакторъ на «Болгарски», или по-добре да се изрази, на «Консерваторски Глас». Тѣ приехъ една телеграмма и отъ в. «Чен-

гено чаларб куртойнарб» т. е. отъ в. «Болгаринъ» за да дойде и Неговиятъ Изеръбейовъ любимецъ да се покълчи въ клубътъ на *лючекъ*, и тѣ го не въсприхъ. Съ една речь тази вечеръ ако би да не стигнатъ музикалните инструменти, то се е рѣшило да се обергътъ всичките *сахани* и *тендъжери* изъ столицата и да си тракатъ и чукатъ за всеуслышание и всезнане на всички че побѣдата е на консерваторите!

А бе, бай, Смѣшлю, та иматъ и право да праватъ това тѣржество, но не же обаче, защото умната «Сельмина» извѣрила всичко това съ адвокатските си мѣдрования по логики и философии. Отговорността тежи и ще тежи възъ гробътъ на нѣйните редактори. Насмалко останъ и нашите стари аги щѣхъ да прѣудолятъ! Цифрата *двацадесетъ* души не е малка; и нѣ кой каквото прави, него и намира, работата на нашия консерватори всѣкога е била такава: отъ всѣко дърво врътено да правятъ!

Скрѣбни сж слуки, бай Смѣшлю по настъ и прѣскѣбни, мнозина се онеправдахъ, мнозина изгубиха правото си въ изборите и мнозина останахъ да си се прозѣватъ съ тѣзи надѣждѣ, че ужъ Народното Сѫбрание безъ тѣхните *гласни* не щѣло да може да извѣриши иначо, или ако и да извѣриши, то ще се счита като ненародно прѣставителство. Нека лудитъ си се наскачатъ, та мѣдрятъ нека чакатъ.

Поведението на правителството ще, остане и то съ златни букви въ историята за гдѣто умѣ да се въсползува съ зимиане живо участие въ избора на *гласните* противъ тѣржественното си обѣщаване и прѣобѣщаване, че нѣма да се намѣси, и че всѣкий ще бѫде свободенъ! То за да замаже очите на иѣколицина знай да си очисти и да спомни лицето отъ това *пято* като свали отъ служба иѣкои и други чиновничета телеграфисти. Така знаеши хората да се ползватъ и да си плетятъ кошници тъ!

Бай Смѣшлю, отсега пататъ ще има смѣхъ за тебе, и нѣ глѣдай и ти да се поокадишъ тѣдѣва, защото ме се земали на око, и скоро ще ми скажатъ царуватъ на тайната кореспонденция. Голѣмитъ кефалета на нашия депутати, както се учѣ, че разискватъ главно три иѣща: 1) бюджетътъ, 2) желѣзниятъ пътища и 3) уръждането на една банка. — Право да си кажемъ между тѣхъ има и *глази*, и *главички*, и *главища* т. е. и *кози* и *овчи* и *биволски* глави. Ха-ха-ха! забравихъ да ти кажѫ, че има и *пачи*, и нѣ като бѣрзамъ сега да идѫ и азъ на клубътъ, до коги ще ти драснѫ. Сбогомъ за сега.

Прѣмудростъ Смѣшлюва Чтение

ВОНМЕМЪ!!!

I. Тако глаголетъ Смѣшлю: въ дни сия будетъ плаче и воипль голѣмъ за изгубването на една овчица; а радостъ и веселие за придобиването на една друга. Сахатъ-Тепе ще се покърти отъ това ново и неочеквано събитие, а още по-вече *Кирил филиппуполисъ*, на която се ще всѣкога да ѝ се сбѫдуватъ сжната и бълнуванията.

II. Тако глаголетъ Смѣшлю: тѣзи дни ще се окози ли, че се отели ли единъ кметъ ли, единъ проклѣтъ ли за гдѣто е сполучилъ отъ *бакъръ* да мине за зла-

то и то за чисто и префинено злато.

III. Тако глаголетъ Смѣшлю: тѣзи дни ще пристигнатъ на една печатница двѣ кола б-б-б-б за да замѣни вече съ тѣхъ раскрачената *ж*, която не стояла добре въ газетата ѝ.

IV. Тако глаголетъ Смѣшлю: тѣзи дни се е приготвилъ списъка на всичките книги досстойни и полезни за прѣвождане, и ще се издаде на връхъ пова година.

V. Тако глаголетъ Смѣшлю: тѣзи дни се готови единъ нашъ поетъ да си даде оставката отъ този Божий свѣтъ за да можатъ по-скоро да му направятъ она-зи чести, която Сърбътъ направихъ на свойъ *Данчичъ*. Гладна кокошка проси спува.

VI. Тако глаголетъ Смѣшлю: тѣзи дни ще се появятъ много нови книги съ различно съдѣржание; и едни ще мѣзатъ на *качамакъ*, други на *мамалига*, а трети на испращаща рѣпа!

ОВЧАРЧЕ И ЗМИИ

басия изъ Смѣшлювата бѣчва.

Едно овчарче като ходило заедно съ татка си да пасе стадото, съглѣдало, че татко му хваща змиите, турялъ ги въ пазухата си, милвалъ ги, галялъ ги, и нѣ безъ да го поврѣдятъ или ухапятъ. То се чудяло много на тази си таткова дѣрзост и смѣлост. Единъ денъ въ отсѣтствието на татка си то зърнѣло една змия, че се прѣщичала на елѣнцето. Безъ да губи врѣме спуша се възъ нея, хваща я и готово да я тури въ пазухата си, змията не се забавя да забие острите си и отровни зѣбенци въ рѣката му.

Отъ болки то на часа нададе такъвъ страшенъ викъ, щото татко му не се забави да пристигне и да види какво зло е постигло сина му. И наистина той намѣри що да види! Синътъ му се търкаляше като полумъртвъ на земята и пищеше кански. Той го поситва и овчарчето му расправя. На тѣзи думи татко му рѣкъль: Е, синко, хакъ ти е това; защото когато незнаешъ едно нещо, не трѣба да го вършишъ само по подражание. Ти си видѣлъ наистина, че азъ ловя змиите, и не си узналъ какъ и съ какво срѣдство. Азъ ги не хващамъ за главите или прѣзъ коремътъ, и — за опашките и като зѣпнѫтъ да ме ухапятъ, азъ имъ овра хабата си, тѣя стиснѫтъ съ зѣбенцата си, азъ дрънѫ хабата и зѣбенцата имъ останѫтъ на нея. Научи се и ти така да ги ловишъ, а сега за наказание тегли болки тъ на отровата ѝ.

Правоучение. Много души отъ нашиятъ политики глаголатъ хората, че хващатъ подобни политически змии, и като неопитни, нека се пазятъ да не пострадатъ като младото овчарче.

ОЦѢНКА НА ЖЕНИТЕ.

Изъ Смѣшлювата философия.

1. Жена, която обича да хвали мѣжътъ си прѣдъ другите, трѣба да знае, че тя го прави отъ очи и за очи прѣдъ хората; а вѣтръ въ кѫщата си тя го пече на шишъ.

2. Жена, която мажи и глади прѣдъ другите и която се прѣструва като лисица прѣдъ овца, трѣба да знае, че сата на е въплътенъ въ нея, и тя има мѣжътъ си въ кѫщата като хвърчило безъ вѣтъръ.

3. Жена, която се прѣструва прѣдъ мѣжътъ си, че ужъ не прави *хас* отъ

едикого си, а често обича да поспоменава името му, тръбва да знаеш, че изъ нейната глава бръмчать бръмбартета, и че тя се мъчи да направи мъжкът си маша на хитростта си.

4. Жена, която обича да хвали събе си, че е работна, и че отъ работа все не може да втаса та да пръчини себе си и дъщеря си, тръбва да знаеш, че подъ нея вони земята, а пък въкъщата ѝ чингене чаларз, куртъ ойнарз.

5. Жена, която обича да се червисва и да се бълнива и да постоява по-вечко на оглъдалото, тръбва да знаеш, че едната ѝ дъщеря е останала въ Нещера, другата ѝ хлопа, а съ третата си има да дава на Михаля.

6. Жена, която обича да митка изъ махалата и да се напира гдъ двама и тя третя, тръбва да знаеш, че тя скоро ще си окачи едно зъвниче, което нъще да бъде приятно на мъжкът ѝ, и което ще стане причина на безпръстани кавги.

7. Жена, която обича да полъгва често мъжкът си и да му се мъсни въ работите, тръбва да знаеш, че тя скоро ще излъже себе си и мъжкът ѝ скоро ще я кръщава съ дървень Господъ.

8. Жена, която обича да ѝ казватъ че е все хубавица и млада, тръбва да знаеш, че тя е пръхвърлила вече четиридесетътъ и петъ и ѝ се ще още да кади на Венера.

9. Жена, която обича да придумва другите че тъ биле такъва или онакива, тръбва да знаеш, че тя е такава и че има да виръфа другите въ своята си баталисала воденица.

10. Жена, която обича да пижка и да се пръструва все болна на мъжкът си, тръбва да знаеш, че тя иска да се качи на гъбра му да я носи, както лицицата се качила на вълкътъ, и да му вика: боленъ здравъ носи.

11. Жена, която обича да бързолови гдъ каквото завърне и гдъ каквото ѝ дойде до устата, тръбва да знаеш, че тя скоро ще си спечели името: кречитоло на воденица.

12. Жена, която обича да си глъда домашната работа, да си подрежда къщата и дъщеря, да испълнява волята на мъжкът си във всичко, да глъда да е добра и хубава само външните очи, тръбва да знаеш, че тя е истинска дружарка на мъжкът си и тя само може да носи името и стопанска жена, майка и домакинка.

Разговоръ въ единъ хамамъ.

Смъшлю нашъ като се видѣлъ много кирливи отъ ходение и луткане възвъль въ единъ хамамъ да си поиспера калиакътъ и навуцата на голъмните си царвули. Въ туй връме той се съблача, влизъ въ соуклука и заваря нѣколко души, които се обѣгали на камъните и се разговаряли. Тъ, като бил Смъшлю голъ, не можли да го познайатъ, нъ той ги позналъ твърдъ добре и като ах-макъ Тонку обтѣгнѣлъ се и той на камъните и даль ухо като мечката да ги чуе що приказватъ. Тъзи лица били: Г-да Т. А. Р. Б.

Т. — И тъй съмѣтай и инакъ прѣсмѣтай, всѣкътъ глѣда да те лачне и да те погълне.

А. — Ба, не! не вървай това, отъ мене по-приятель не можешъ има! Азъ да не съмъ досега да си лашнатъ и погълнатъ хиляди пъти... нъ знаешъ я... тръбва и да ми дадешъ нѣщичко, азъ нещѫ много единъ чучуръ отъ хамамътъ си.

Р. — Нещети омръзимъ, приятелю! Ако тебъ даде единъ менъ тръбва два и три... защото азъ съмъ той, който го вардя отъ таласките и пощии нападения, както и отъ тебъ.

Б. — Защо се карате за тойзи хамамъ? Той не може да даде нико тебъ, нико на другого, не единъ чучуръ, нъ нико една строшена керемидка, художествъ на хамамътъ ако и да съ у него, нъ той е мой, и вие твърдъ добре го знаете, че ми ги е открадналъ.

Т. — Ха-ха-ха-ха! Чуй думи, чуй чудо! У когото съ художествъ, неговъ с хамамътъ...

А. — Да, да, така е; и ти имашъ право да ми дадешъ единъ чучуръ... ако ли не... азъ знае и друго-яче да го усоявъ...

Р. — Ти знаешъ, нъ и азъ знае! Тъснъ ще ти се види този хамамъ, ако би да се развалимъ... Той си има сайбия.

Б. — Право казвашъ, приятелю, той си има сайбия, и сайбията му съмъ азъ...

А. — И азъ знае, че си има сайбия, нъ и тебъ ти се ще... нали?

На тъзи послѣдни думи Смъшлю не можълъ да се стърпи, иземълъ се съ колкото си гласъ ималъ и рѣкълъ: хей, напразно си дрънкате збйтъ! Догдъто съ г-да Б. и Смъшлю не чучуръ, нъ и капка вода нѣма да видите!...

Въ туй връме Смъшлю заедно съ Р. и Б. хвърлятъ се възъ А. и Т. и борбата се захващатъ. Побѣдата още не се знае чия е.

Дописъ на „Смъшлю“

Сливенъ. Една недѣля до отговѣване.

Нашъ любезний Бате Смъшлю! А бе, да се чуди човѣкъ съ тебъ! Исподадраль си толкъзъ чифта царвули да миткашъ по ревизия, а пъкъ туха подъ носътъ ти не видишъ що става! Азъ знае, че твоето мълчание е по-голѣмъ укоръ за нашиятъ градъ, като се правиши ужъ че не виждашъ погрѣшките ни та данъ се сътимъ сами да се поправимъ. О-о-о-о! Тъжко ни на бѣлгурътъ! Ние не сме вече напрѣшили хора, които да се същаме отдалеч за погрѣшките си и да се мъчимъ да си ги поправиме та да неставаме за смѣхъ и за укоръ на хората. Не, не! не лъжи се, бате Смъшлю! Отбий се, моля ти се, единъ денъ въ нашето читалище, и ти ще видишъ, що ще намѣришъ! Ти ще намѣришъ не читалище, нъ просто казино!

Тамъ както денъ тъй и нощъ по-голѣматъ часть отъ благороднъ и неблагороднъ прѣкарвътъ хубавото си връмеице! Тамъ Арфунистътъ съ вѣстници и книги, просвѣщение и напрѣдъкъ! Тамъ ще видишъ какъ се четятъ тѣхните вѣстници и книги! Тамъ ще намѣришъ просвѣщението и напрѣдъкътъ въ тѣхните цигулки и въ цубличинътъ прозѣвки на Венерините пригрѣжки. Тамъ ще видишъ тракането на токи и облизванието като лицицата подъ лозата! Тамъ, тамъ, тамъ ще видишъ оглъдалото на истинско казино, а не на читалище. Ехъ, бате Смъшлю, таковали бѣше нашето читалище въ несвободните ни години? Такъвъ ли му бѣше уредътъ? Такъвъ ли му бѣше капиталътъ, съ който отъ връме до връме то се прочуваше по щедрите си подаръци въ Македония и другадѣ? — Не! нѣма ни, не ни бива вече! Ние сме станали само за смѣхъ, и ако не ни истиренъ едно:

ха-ха-ха-ха, ще ти се разсърдимъ!

(Б. на См. По желанието ви истръсвамъ ви и азъ не едно ха ха-ха ха и нъ и сто; защото наистина ги заслужевате, нъ зимиайте мърки и поправьте се, защото съмъхътъ ми посълъ ще ви излъзе много горчивъ).

Насмалко, бате Смъшлю, щѣхъ да забравя да ти кажа нѣщо и за женското ни дружество «Майчина Длѣжностъ». То бѣше едно врѣме истинско Дружество и отговаряше на името си, нъ днес вѣтъръ го вѣе, и кой знае на кѫдѣ. Капиталътъ му гдѣ е? Насаденъ ли е нѣйдѣ, мъти ли, и измѣтилъ ли е нѣщо? ни гласъ, ни елишане! За него има много да ви говоря, нъ като вѣрвамъ, че съ това подбутване нашиятъ Г-жи и Г-жици ще се стрѣснатъ, то го изоставяме сега за сега. Ако би пакъ да имъ не стига това, то азъ ще се повърни втори пътъ и ще извадя всичко на бѣль свѣтъ.

Твой прѣданъ

Цоню Ручилото.

ПОЛИТИКА

Египетъ. Араби-мараби-шешъ-бешътъ съ него се свърши. Хѣдивътъ стои като пощникъ и подира гнилото дърво на зданието си. Суезки каналъ той е днес на дневенъ заръ. Той е за-приличалъ на кокалъ, отъ който нѣколко души искатъ да си погрѣнатъ, нъ спорѣдъ Смъшлювътъ новъ календарь, види се че ще принадне само на баба Виктория.

Турция. Аговитъ дипломати чибукинъ все една шаркня си свирятъ. Все не даватъ, все не отстѣживатъ, все въртятъ, все сучатъ, все прѣобразования въвеждатъ, а пакъ тѣмницацъ изъ Македония съ наблѣскани и прѣнаблѣскани съ мними комити! Нъ спорѣдъ новата опашата звѣзда, която ще се яви на пролѣтъ, май не имъ прѣдѣшава добри сѣтници. Опашката ѝ ще ги сгрѣе, щото ще се побѣркатъ та вмѣсто да грабнатъ пушки да се биятъ, ще грабнатъ зилове за да играятъ на кючекъ хавасъ! Тогава ще видятъ какъ се затварятъ невинно, и какъ се горятъ български Землеописания, Истории и Географически Атласи!

Русия и Австро-Венгрия. Огньтъ полегка-легка хванъ да се подшалва между тѣхъ. Небосклонътъ е задименъ и кадежътъ се върти все около Егейско море.

Бѣломорцътъ отсега съ се приготвилъ да го хваща, нъ да ли ще имъ искълни рѣжътъ, то е въпросъ на връмътъ. Нъ по вѣроятно е, че Смъшлювътъ калпакъ ще може да го хвапе и да го направи като балонъ та да си пътува и да си се расхожда свободно ако не по морето, а то по се сухото.

Англия. Уррааа! радвайте се и веселете се женски сѫщества! отъ 1-ї Януари 1883 година въ тази държава ще влѣзе въ сила единъ новъ законъ, който прогласява женитъ съвѣсъмъ равни съ мъжките. Мъжкътъ не ще може да се мъсен на женското имание, нито жената на мъжевото си, ако би да си го не оставя взаимно чрѣзъ завѣщане! Този законъ като може да прѣнѣлъ скоро и къмъ настъ, Смъшлю отъ сега ще земе мърки да усвони съдраниетъ чехли на жена си, та да му ги не оставя посълъ чрѣзъ завѣщане. Гдѣ ще ходи посълъ да снове по сѫдлищата и да си дери правото? — За това мъжкъ и жени ползвайте се по-скоричко като нашъ Смъшлю, та да нѣмате посълъ гловоболие и расправицъ! . . .

ШЕРЕНІ.

Нови книги.

Тъзи дни ще излѣзатъ изъ Смѣшлю-
вата бѫква слѣдующите нови книги:

I. Читалища и дружества запу-
стели. (?)

II. Протоколът на Областното Съ-
брание. (?)

III. Новъ Областенъ Официаленъ вѣ-
стникъ. (?)

IV. Календаръ за мишилъ и влчилъ
празници. (! ! !)

V. Продадена Газета. (?) Комико-
Романтическиятъ разказъ.

VI. Свети Безсрѣбренци. Вѣстни-
карска комедия по нова година.

Една баба питатъ: колко гроша трѣба
да пригответъ за погребението си ко-
гато Дѣдо попъ й казаль, че трѣба
да пригответъ шейсетъ гроша златни,
а кметътъ — трийсетъ? Отговоръ; колкото
й струватъ съдраните папуци, които е
заносила откакъ се е вѣнчала и ги дър-
жи за да ги прѣдаде на унуки.

Селенинъ питатъ: що трѣба да на-
прави за да се не ублажи, когато а-
детьтъ имъ е да си колятъ свините на
Игнайсъ-день, а пжътъ той като касанинъ
трѣба да тури ножътъ си въ устата?
Отговоръ: нека пита Дѣда поча.

Единъ попъ питатъ: може ли да
служи въ празничентъ или недѣленъ
день три пжти, когато държи три села,
а пжътъ всѣко го иска въ тѣзи дни да
служи? Отговоръ: ако питанието му е:
далътъ може да служи по три пжти се-
ленитъ въ механиката: да, бива ако иска
може и по десетъ пжти да ги служи;
ако ли питанието му е за служение
литургия: не, не бива, нѣ пакъ нека се
отнесе до Духовното началство за по-
точни свѣдѣния.

Градски комисаръ. Този човѣ-
цъ като билъ задлѣженъ отъ Град-
ски Съвѣтъ да надзирава кои кучета
носятъ тасми, и кои не, та да ги тро-
ви или хваша; една нощъ му се мѣр-
нѣло нѣщо по пжтьтъ, и като мислилъ,
че е нѣкое куче, спусналъ се да го
хване, нѣ вмѣсто куче той хваналъ Око-
лийскиятъ си Началникъ съ една Вене-
рина другарка.

Що е жена?

Жена е: сѣбери — кѫща, или рас-
прѣси — кѫща. Първото й качество е
медъ, второто й — отрова.

Разгалена мома. — Тази мома би-
ла научена все да се чепи и гали прѣдъ
баша си и майка си. Единъ день дошли
годежари да я искатъ, и като се разго-
варяли съ родителите й, тя безъ да да-
де внимание на думитъ имъ, захванѣла
пакъ своитѣ си джеврения и галения, и
задумала: мамооо яде ми се; татеесе,
спи ми се; мамооо котката лочи слад-
кото; татеесе, кучето лочи манжата; ма-
мооо кво ще ямъ; татеесе, кво ще пи-
я... годежарите като видѣли каква е
работата, и дума не отворили за на-
мѣренето си.

Вапцани вѣжди. — Г-жо, ако се
не лѣжъ, завчера видѣхъ вѣждитъ ти
бѣли, а днесъ черни, какъ тѣй скоро сѫ
почернѣли? — Штай Бачковски калу-
геринъ, той ми ги вапца съ такова, съ
каквото си вапцува побѣлѣлата брада,
коса мустаки и вѣжди.

Жандармерийски командиръ. —
Каждъ бѣрзашъ, побратиме? — Отивамъ
да се научи, колко ми сѫ свалили плат-
ката. — Не бѣрзай, за вашитѣ платки
онце рѣдъ не е дошло.

Единъ Г-ПБ. като играялъ валсъ съ една
дама, спъналъ се въ двѣ легки влаки и прѣ-
ди да се наведе да ги земе, дамата извикала:
Г-не, извинете, тѣ сѫ моите грѣхи.

ПРОШЕНИЕ.

Смѣшлю по ревизията, при другите рабо-
ти що срѣница, видѣ и слѣдующото прошение,
което и обнародва да послужи за моделъ на
Г. д-ръ Богоровъ при съставянието на
Наковлия.

Имамъ гу трима сина отъ която двѣтѣ
сѫ женени, а ината ни е още. Когато гу бра-
хъ салдатътъ ужъ да го пишатъ по-малкуту,
които имиту му е Райчу Ганевъ и ни е още
женату, по илажилъ ефендимъ пишали же-
натуту Тодуръ Ганевъ, която несъ утре ща
има дите и булката му плаче и ся разбулява
отъ кххаръ. Коя ща гу ходи ти на салдат-
лъкъ, ща нема кой да гу кара магариту на
дръва, а булката ефендимъ иска да гу дави
въ кладеница. Ха, не е ли по-хубаво еfen-
димъ дете ща гу ходи женатуту Тодуръ и
да го остава булката само, да гу давамъ мал-
куту Райчу, която е на двайсетъ два години и
тамамъ да гу прави талима ефендимъ. Азъ гу
зная че тѣзи прошено нѣма да гу вѣрши рабо-
ти, защото гу останахме кхснъ, ама да гу
излезимъ утъ борча си, правихми гу съ жи-
ната и гу носимъ да гу дадемъ белкимъ биръ
силаметъ капусу одуръ. Гено Косювъ съ
жената бераберъ.

Смѣшлю барометъ.

Когато е учителска ваканция . . . ясно.

Когато отъ Петербургъ Ца-
риградъ се зададѣтъ облаци . . . градъ.

Когато се затваря Народно-
то Събрание въ Пловдивъ . . . трѣсни-
-плъсни.

Когато дойде ново Турско
Министерство . . . . . непостояни.

Когато въ Берлинъ се говори
за руско-францискъ съюзъ . . . голъмъ
студъ.

Когато не сѫ известни ре-
дакторитъ на «Съвѣтникъ» и
«Смѣшлю» . . . . . мѣгла.

Когато абонатъ на «Смѣш-
лю» си заплатѣтъ . . . . . хубавичко.

Задача.

Колко ли квадратни сантиметра има
единъ обикновена человѣческа ржка и
какво ли налягане може да причини?

(Единъ кандидатъ-депутатъ).

ТЕЛЕГРАММИ.

Харманій. — Развѣй-Хартике при-
стигна въ града ни; ние не знаемъ
затова ли му са плащатъ 30 лѣтъ се-
личина да ходи по всюдъ царство гуля-
ния и танцува. Врачъ бо нашъ
тѣй я кара; надѣйтѣ се селени вѣрата
ще ви цѣри.

Созополь (Бургаски Департаментъ).
Тука имамъ 50 и повече чисто бѣлгари-
ски семейства, но гърци си препят-
ствуватъ да си отворимъ училище за
да си учимъ дѣцата на Майчинъ язикъ.
(Б. Р. Ако да бѣхте въ Македония дѣ-
то Аговитъ мютесарифи и Караказан-
ските деспотета сичко правятъ надъ
Македонските бѣлгари, то Смѣшлю ще-
ше да ви съжалъ, но сега ще ви се симѣ-
за дѣто се плачате).

София. Бѣлгарски Гласъ почна много
да го прикалява. Той желаетъ щото Ци-
ганинъ да е, и серсемъ будала да е,
само консерваторъ да е въ Нар. Събрание!
(Б. Р. Хей, побратиме! Кукурига и

Смѣшлю ли ще повикате да имъ пра-
вятъ терджуманилъ?)

Тамже и той же. — Като почнемъ
изъ доинскитъ му Женева, Швейца-
рия, Варцинъ, Египетъ, Мадагаскаръ че
хайде въ Цариградъ на Алагата у Пала-
та, сѣ върху политика на чуждия
свѣтъ! (Б. Р. За бѣлгарски свѣтъ пи-
шатъ бѣлъ-бѣлъ Мадагаскарскитъ вѣ-
стици! Лоллой-Наний!)

Русчукъ. — Тюхъ! на в. Бѣлга-
ринъ много злѣ припади за дѣто Н.
Височество не го послуша на стане Ино-
родното Събрание въ Русчукъ! (Б. Р.
Нека поискамъ Кукуригу телефонъ за
да му принася новини съ време отъ
Хасана и Хюсеппа.)

Мегали-Турново. — Кукуригу-Пет-
лю и Дѣдо Смѣшлю, са избрахи за дели-
путати. Първия отъ Охридската Епархия
а вторитъ отъ Нишкия Окръгъ. Ура!
Изборите са сполучливи отъ всяка!..
(Б. Р. Не сѫ май сполучливи, защото
Кукуригу е Полупунденецъ а Смѣшлю
е Автономецъ и двамата не сѫ Сви-
щовци.)

Габрово. — Вчера и днесъ наша-
та фабрика се освятли съ 4 священи-
ка и многобройна народъ. Г. Караг-
ьзовъ показва едно хубаво слово, като
каза че въ Габрово (Бѣлгария) се
отваря фабрика за предение и тѣкане.
но нищо не каза за другите двѣ фаб-
рики въ Сливенъ. (Б. Р. Разбира се че
неможе да каже нищо по двѣ причини,
първо че Сливенъ не е въ Бѣлгария а
друго че той по добъръ познава отъ
Саксонски фабрики отъ колкото Сли-
венски.)

Егинетъ. Не е истина, че Араби-
паша протестирали противъ наказани-
ето, да му се исплащатъ годишно 2000
либри стерлинги.

Ерлинъ. На Бисмарка тия дки мно-
го горѣло лицето, а ухoto пищяло — отъ
плесницата на егинетския вѣпросъ.

Сливенъ. — Гражданинъ отъ махала-
та около градския часовникъ много bla-
годарятъ на Градското Кметство за дѣ-
то взело подъ внимание пропънието имъ
за закриванието на публичните домове.
(Б. на Р. Това нѣщо аслѣ Смѣшлю го
вѣрваше че така щѣше да бѫде).

Пловдивъ. — Башъ отъ Народното
Събрание. Олеесе! Свато Смѣшлю! До-
бръ че не се случи тука, иначъ щѣпие
да вапща калцитъ! То страшна ра-
бота бей! Онези ми ти наконети и съ
разии благоухани и миризими намазани
офицери облагородихъ цѣлия Пловдив-
ски Парламентъ. То каква красота
бѣше я?! Да ги глѣдашъ та да не имъ
се нарадвашъ! Но за 7 гр. на % на-
маляване на заплати, то сякашъ че
станаха аслани и отъ веднѣжъ превзе-
хъ Цариградъ. Аниаджиму! Кукуригу.
(Б. на Р. За горната телеграма «Смѣш-
лю» не отговаря, както «Съвѣтникъ» не
отговаря за доинскитъ си отъ Котель
и прочее).

Пловдивъ. Само за оная работа въ
Шипка не остана време дасе говори
повече. Не е истина, че правителството
ни искало да прави иѣкъви сѫжки,
наопакъ неправедно се укорява. **К. К.**

Айтосъ. Мекерликътъ е спасително
нѣщо. Козята глава все награждава
човѣка за него. Герой комисаръ е-
самъ азъ, кровъ проливалъ я для
ваesъ.